

עקבתא דמשיחא

גליון עקבתא דמשיחא

י"ו בעידודם של גדולי ישראל זצ"ל ויבלט"א

ת.ד 57194 ירושלים

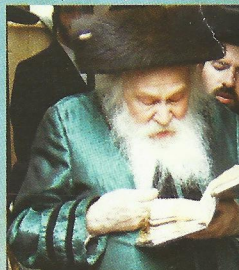
גליון 322

פתחו שערים ויבוא גוי צדיק שומר אמונים! - שנה להסתלקות הרבי משומרי אמונים זצ"ל!

~מעט עובדות חדשות על אותו צדיק יסוד עולם ואוהבן של ישראל הרה"ק רבי אברהם חיים משומרי אמונים זצ"ל~

גריס בארצות הברית

גאון ושקדן מופלא היה הרבי משומרי אמונים זצ"ל, וכמעט מדי שנה עורך היה הרבי סיום על כל הש"ס, לפעמים זה אך שנה וחודש ולפעמים שנה וחודשיים. ומדי יום היה לומד בשתי מסכתות, ולקראת ימי המועדים היה מוסיף מסכת שלישית. הלימוד היה רציף ומעמיק, וכלל גם עיון בספרי ראשונים, לצד הלימוד בש"ס, סיים הרבי בכל שנה וחצי את כל השולחן ערוך, כשהלימוד התחלק לפי ימים. ביום ראשון בשיבוץ בחלק אורח חיים, יום שני, יורה דעה. שלישי ורביעי, חושן משפט. וביום חמישי, אבן העזר.

הרבי משומרי אמונים זצ"ל

הארות בבית ההולים נבחרה מקדושתו הרבי היה אומר תדיר: אם בן אדם מרגיל עצמו לקדושה ולשמור את עצמו אזי אבירו מתרלים לקדושה ואינו יכול לחטוא. ועובדא ידענא בעת שעבר הרבי ניתוח על כיס המרה, היה זה ביום ב' סבל שנת תשמ"ד אחרי סבל של שנתיים יסורים מרים וקשים. הרבי התנה שכל יגעו בו אחיות ח"ו (הקפיד ע"ז גם עד כיד מסי"ל ממש) והם הסכימו על קדושה ורימוז שכל יגע בו, האחיות נבחרה מה כי ברמת הרדמה כזאת אי אפשר שהמורדם יחוש בבעשה סביבו, ואמרה שזו מראה שהוא איש קדוש שנתן שהוא מורדם מביט על החלקים את ידו בקשה מהרופא שימדוד את החלקים דם רצתה איזה רחבת ע"ה שהיא עמדה שם וראתה זאת. הרה"ק ר' ישראל רוזנצווייג ע"ה העיד עובדא מאשר נכח בעצמו: בעת שהרבי בא בקשרי שידוכין עם בת הרה"ק מזוועהיל זצ"ל. אז שמע את אביו הרה"ק בעל השומר אמונים זצ"ל אומר להסבא הרה"ק רבי גדליה משה זצ"ל בזה"ל: "אני מעיד על בני שהוא נוטר הגרית פלג פנים מעולמם".

לעבר הוואדי שהיה שם שדות בו היה נוהג להתבודד רבות, וביום זה ביקש מן המשב"ק כי ישאר על עמדו ולא יבוא אחריו, לפתע החל הגבאי לשמוע מתוך השדה קול יבבות של בני למשך דקות ארוכות, לאחר כרובע שעה יצא הרבי משם עם פנים שוחקות והמשיך בדרכו. לאחר תפילת ערבית הלך הרבי למזכירות והתקשר לביתו, אז סיפרה הרבנית ע"ה שאחר הצהריים הייתה ברח' יפו והמתנה בתחנת האוטובוס, לפתע משום מה החליטה לא להמתין והחלה ללכת במהירות, והנה רק החלה ללכת הגיע האוטובוס ורצתה לחזור אך משהו פנימי לא נתן לה בשום אופן לחזור. ואז ברגע שהיא התרחקה התרחש שם אירוע חבלני והיא שמעה פיצוץ ובחסידי שמים ניצולה, או אז הבין המשב"ק מדוע בכה הרבי בדיוק באותה שעה...

רק את הגוף הנכבד יכילים להרדים... סיפר משמושו הגאון הרה"ק ר' אליעזר חנון שליט"א: ביום ג' דחול המועד פסח תשס"ט נפל רבנו למשכב, הרבי הובחל אל בית הרופאה ש שכב בהנשמה מלאה, בערב שביעי של פסח ניסר להוציא את ההנשמה אבל הרבי לא הצליח לנשום שבעמו, והיו מוכרחים להנשים אותו שוב, הרבי סבל אז מייסורים גדולים, הרופאים החליטו להרדמו ולהכניס שוב את ההנשמה, אמנם הרבי לא יחיה כליה להירדם, והייסורים יהיו קשים מנשוא, עד שהחליטו להרדמו בהרדמה חזקה יותר. ושוב לא הצליח להירדם, הרופאים לא ידעו אך להמשיך, אחר חצות הלילה נכנס המשב"ק והרבי רמו לו, הוכן אג, הלא יל"ט היום? וביקש ליטול את ידיו והתפלל עמו מעריב וספר ספירת העומר, ומיד אחר זה נרדם והיה לפלא. אחריו החג כשהוציאו את ההנשמה והיה מרגיש יותר טוב וישב כבר על הכסא, קרא הרבי להפופ' ולרופא שהרדמו ושאלם, הלא נתנם לי כ"כ מההרדמה ולא יכולתי להירדם אולם יכולים להסביל לי זאת, אך תדעו שרק להגוף יכולים להרדים, אבל את נפש הישראלי לא יכולים להרדים, הלא אתם רואים כי כל זמן שלא התפללתי מעריב וספרתי ספירת העומר לא יכולתי להירדם, ותיכף אחר ספירת העומר נרדמתי כי הנפש קיבלת את חלקן, מזה תדעו שנפשתיכם לא נרדמו. ואז השפיע עליהם הרהורי תשובה וקבלו עליהם להניח תפילין ולתחוק בדרכי התשובה.

אני חיבב אתה לרבי...

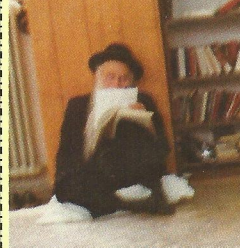
סיפר יהודי מסוים בעת שבא לנחם את בניו האדמו"רים שליט"א: אין אתם יודעים כמה חיבב אני לרבי זצ"ל, וגולל את סיפור חייו. כיצד למד בשיבה בבני ברק והצליח בלימודיו, והרמ"ם היו מרוצים ממנו, אך דבר אחד שבר את ליבו, העניות ששרר בבית הוריו. ואם כי עניות אמנם הייתה אך לא בטלנות. אתה רואה את המדרגות האלו ליד בית המדרש? במשך למעלה משנה הייתי מנקה את המדרגות האלו בשעות לילה מאוחרת, פעמים ושלוש בשבוע הייתי מגיע לבניין הזה ותוך שעה שעתיים היה הבניין נקי ועוצה, אחת לחודש הייתי עושה חשבון עם הגבאי ומקבל תשלום מלא שהיה עבורי קיום בסיסי. איש לא ראה אותי. אמנם היה אחד שראוני היה זה הרבי זצ"ל, אני לא יודע אם ידע את סיפורי, אבל עם זאת זה נתן לי כבוד אמיתי. כשך הכל הייתי מנקה מדרגות אבל הרבי נתן לי כבוד כשל איש מעלה. הוא היה קורא לי לביתו מנין לי בעצמי כוס קפה שואל ומתעניין בשלומי, ואף היה פורס לי עוגה טיממה ושמח אותי כאילו הייתי האדם המכובד ביותר. לא אכחש, לנקות מדרגות זה באמת לא תפקיד מכובד, אבל מי שנתן לי את הכוח לא להישבר באותם ימים זה היה הרבי זצ"ל, הכבוד שנתן לי, הכוסות קפה ששפת לי, נתנו לי את היכולת להמשיך להתמיד בישיבה ולא להישבר, ואת זה אני חיבב לרבי.

הרבי זצ"ל עם הרב"ק מנעלוב זצ"ל

הרבי זצ"ל עם הרב"ק מנעלוב זצ"ל

המתוה שחזר לחיים בזכות ראש הישיבה! - כוחה של קביעות עיתים לתורה שח בפנינו הרב ד' ויצמן שליט"א. בעת התנודרי בעיר נתיבות, שמעתי עובדא מענינת מבעלי המעשה עצמם וזה תוכנה בקצרה: יהודי יקר ותשב המקום ארע לו תאונו קשה, ומצבו הדרוד במהירות עד כי הרופאים קבעו את מותו ה". אולם בחסדי שמים ארע נס, והלה החל לפתע לנשום ובהמשך הזמן חזר לתפקד כאחד האדם. הלה סיפר כי בעת אשר עלתה נשמתו למרום ראה כי גמרו ומנו בב"ד של מעלה כי הגיע זמנו, ומצבו היה כפי רע, אולם לפתע ראה הוא את דמותו של ראש ישיבת הנגב הגה"צ רבי יששכר מאיר זצ"ל (אשר היה אז עורנו בחיים) מגיע ליד ראש הב"ד ולוחש באוזנו דבר מה. ומיד האב"ד פסק: רד למטה. בתוך שניות חזרה נשמתו לגופו. ובמשך הזמן חזר לבריא. בסיימו עובדא זו, הוסיף חברו תשובה את אשר ארע באותו יום: באותו שעה בה ארעה התאונו ועדיין איש כמעט לא ידע מי ומי המעורבים בתאונו. ישבתי ליד מורי ורבי רבי יששכר מאיר ולמדנו. ואז פנה אלי ראש הישיבה ואמר: מדוע פלוני הפסיק להגיע לשיעור. אמור לו כי מהיום יגיע לשיעור התורה הקבוע. פלוני זה היה מידוענו בעל המעשה אשר ארעה לו התאונו. וכן השמים סובבו כי אותו גאון וצדיק רבי יששכר מאיר ידאג באותה שעה לכך שהלה יחזור לקבוע עיתים לתורה. ובכוח זה האב"ד החזירו לחיים, וזה אשר הראו לו מן השמים את הראש ישיבה לוחש באוזני האב"ד דבר מה, היות ובאותה שעה שיצא מפי ראש הישיבה לדאוג לו לחזור לשיעורי תורה, צלמו של הרב נראה בשמים ישר ובזכות כך חזר לחיים.

מימין הגרי"מ מאיר זצ"ל משמואל: הגרי"מ ע"ה זצ"ל נראה בעת אמירת תיקון חצות הבית ושיבת מרת יוסף

אי אפשר להיקרא שומר מצוות ללא קביעות עיתים לתורה... באחד הימים הגיע אחד משומעי לקחו של הגה"צ רבי יוסף ע"ה זצ"ל וסיפר לו כי יש הצעת שידוך לביתו, ושאל בעצתו. שאלו רבנו: "האם הבחור דתי?" השיבו בחיוב. המשיך ושאל: "האם הוא קובע עיתים לתורה?" ענה: "לא". אמר לו רבנו: "הוא לא נחשב לדתי, כי אי אפשר להיקרא שומר מצוות ללא קביעות עיתים לתורה. "התחיל להלשכנעו כי הבחור כן שומר מצוות. ענה לו רבנו באמרו: "אותי לא תוכל לשכנע! האם אתה רוצה לביתך אדם דתי או לא? זה לא נחשב דתי!" אמר לו האיש: הוא יתחייב ללמוד תורה מכאן ולהאב. "ענה לו רבנו: "קודם ילמד שיעורי תורה שעה שעתיים בכל יום, ואחר כך יתחונן. לעת עתה זה כלום... וגולה מזו סיפר אחד מתלמידיו, ששאלו אותם גיטתו שהתבגרה ומתקשה במציאת שידוך והנה הציעו לה בחור שאינו כל כך שומר מצוות ולא קובע עיתים לתורה, האם אפשר במצב כזה להתפשר בביתך? ענה לו רבנו בפסקנות, כי עדיף שתישאר רווקה כל ימיה מאשר להנשא לאדם כזה... עזרה ה' וזכתה להנשא לאדם ירא ה' הקובע עיתים לתורה, וכל הנוטל עצה מן הזקנים לא נכשל.

"לימוד הגמרא של הגרי"מ ע"ה עושה רעש גדול בשמים!" ואכן רבי יוסף ע"ה מלבד גדולתו העצומה בתורה, היה מכתת רגליו במקום למקום להרביץ תורה, מתוך מסירות ועקביות נדירה. והיה זן נדיר של גאון וצדיק מדור הקודם - לא בחינם התבטא הרה"צ ר' יוסף וולטון זצ"ל: "לימוד הגמרא של הגרי"מ ע"ה עושה רעש גדול בשמים!" תלמה מודעה בביהכ"ס שאתה מתוודה ומתחנך... קדושים תהיו! ופעם באיזו חתונה דתית הוזמנה ע"י מאן דהוא רוקנית רח"ל. ואברכים מבני הישיבה באו וסחו להכם יוסף ע"ה. והצטער מאוד ותמה, האם היה במקום פנחס אחד שיקנא לכבוד ה'? ואמר לתלמידו הרב יוסף ש שליט"א, כי ישבת לא יקרא להם בתורה לאותה משפחה וכן עשה, המספחה נעלבה מכך ואיממה של חזון ברצח והיה מזה סערת רוחות גדולה על הפגיעה בכבודם. כסופו של דבר אותו אדם שאיים ברצח באו עליו יסורים נוראים, ומנה להכם יוסף ע"ה כי מוכן לתת כל כסך רק שירחיק מעליו אותם יסורים קשים ומרים. א"ל רבי יוסף ע"ה: אין צורך בשום כסך רק תתנה מודעה בביהכ"ס שאתה מתוודה ומתחנך וחוזה בתשובה על כל הענין, ושב רפאל לך, וכן עשה, וגם התפייס בכבוד גדול עם החזון. ואף בדורנו אנו אשר ראשי הערב רב ומחסיאי הרבים משתוללים בכל מיני פכירה ודמינות של הדת נשים ומשמיעי לאשה בדרכי נועם לשבת מאחור אז לכתב בצניעות קופצים הללו לנלוץ חן, אך זאת התורה לא תהא מחוללת וכלל ישיאל האנשים הבורא ב"ה יסורו נפשם להתרחק מכתיבו וכן הדומה לו, ויטורו על קדושת ישראל בכל עו, כי מים רבים לא יוכלו לכבות את אהבתם של ישראל לאביהם שבשמים

עיני ה' אל צדיקים! - המשך עובדות על הרבי משיומרי אמונים זצ"ל!

סיפר הרה"ח ר' שמשון אורבך שליט"א, סיפור שבדיקה הוה עובדא: היה זה ביום ששי ז' ניסן תשל"ח, ערב 'שבת הגדול' הרבי חזר אז לבני ברק משהותו בירושלים עי"ק בנימין אמונים ז"ע. אבי ז"ל שהיה כאמור מקושר מאד לרבי ז"ל, שכב אותו זמן בבית החולים "ביליסון" במצב שיפור אחר התקפת לב שנייה שחווה במשך ימי חייו, הרופאים הביעו תקוותם והשערתם כי תוך כמה ימים ישתחרר וישוּב לביתו. לפתע מקבל אני קריאה דחופה מאת הרבי, הרבי מודיע לי שרוצה לנסוע עכשיו לבקר את אבי, עיניו הרבי שהרי יום ששי היים והזמן קצר, אולי ניסע ביום ראשון? עונה הרבי: אס אגיד רוצה, אקח מוניח. הסברתי לרבי, לא שאיני רוצה רק התכוונתי לנוחיות של הרבי. הרבי יצא אתי לכוון בית החולים בשעה 2:30 אחר"כ, שעה מאוחרת מאד בשביל הרבי פרט בערב שבת, אך הרבי היה רצונו עז לבקר עוד היום את אבי. עוד הורה לי

הרבי זצ"ל בעת הבדלה במוצאי"ק

הרבי זצ"ל בעת הבדלה במוצאי"ק... שיהי, שהרבי שכר אותו לשמור על המיטה במשך השבת. כי אני חזרתי עם ר' אהרן ביק לביתי. התחלתי להבין את משמעות דבריו של הרבי בכל פרט, רוח קדש ליוה אותו בדבריו רגע ורגע ובכל הוראה שיצאה מפיו. מאז שביקשני לסור לשם מהר, לשהות עמו ברעיון האחרונים על אף שלא ראו את התקרבות פטירתו, וביותר ששלח עמי שמירה בדרכי לבית החולים! כשהגיע הרבי לנחם אותו בניהום אברים של אלו אתי בדרך מליצה, אה, רצית לנסוע ביום ראשון.. אני ישנה ולבי ער!

סיפור מעניין סיפר המש"ב הר"ח ר' נחמן חנון שליט"א: בהיותו חתן ישב בליל הסדר אצל הרבי ולדיו ישב חברו בסוף השירה ובאמצע שיר השירים הרבי הפסיק למשך כמה דקות ארוכות, ובהיותו מוכסה בטליתו היה נראה לעינינו כי הרבי נרדם בין הפסיקים, לאחר כמה פעמים שזה נמשך כ"כ הרבה זמן, אמר לחברו שהרבי התאמץ ל"כ אתמול בליל בדיקת חמץ שסיימנו קרוב לעלות השחר ושאר על כסאו עד לתפילה וכן מיד לאחר התפילה התעסק הרבי עם השירת חמץ וכו' והאפית מצות ממש עד לשקיעה ותיקן התפילה והסדר, ולא היה זמן לרבי לנחם אפי' רגע קט ועכשיו כבר לפנות בוקר, תיכף באותו רגע הרים הרבי את ראשו כמי ששמע את מה שהם התלחשו (ולא היה שום דרך ששמעו) וכל לשמוע מה שהם מדברים בפרט מסוף הביהמ"ד) דפק על השלחן והכריז בקול אני ישנה ולבי ער, נראה לכם שאני ישן? אני ישנה ולבי ער האך אפשר לישון ברעיון כה גבוהים? ויהי לפלא. זי"ע"א. (המשך עובדות מעניינות אודותיו א"ה בגליון הבא).

בזמן שבני ביתי כבר כמעט הדליקו נרות, רציתי כבר

לע"ו איציק בן רחל נלב"ג א' אלו תשע"א. לע"ו יעקב בן ר' יונה ע"ה. ולפואת הרב עזריאל בן זילפה, לעילוי נשמת מו"ר הרה"ח יעקב חי בן מרגלית ע"ה ולובות אחינו יהנתן בן מלכה חי"ו ולשהחודו בקרוב!

הודעה חשובה לציבור הקדוש. יצא לאור ספר "לעבדך באמת" המבואר הלכה למעשה היאך לטרה המוח והלב ו"המחשבות הרוות" וגם להתעלות ברוחניות. וכפי שקיבל מרן הבית יוסף מ"הגרי"ד משרים" בהסכמת גדולי הדור שליט"א. ובהתמצית מרן הרה"ח קנייבסקי שליט"א ניתן להשיגו ב 050-4182212 בשעות הערב.

עולו ואתו ואתכנשו להילולת הצדיק זככם מנזחם מנשעה זי"ע"א

כמידי שנה יערך א"ה אוזכרה וסעודת מצוה לכבוד ולע"ו הצדיק הנסתר עמוד צלותהו דירשאל חכם מנחם מנשעה זצוק"ל בעל ספר אהבת חיים האזכרה תתקיים א"ה ביום המישי בערב (ליל י' אלול - ליל שישי) באולם "תפארת ירושלים" הר"ה אוזניהו הכהן ירושלים (מועל ביה"כ יחידים) ~רבנים חשובים שליט"א מתלמידיו ישאו דברים ועובדות בדרכו~ נב. מתאספים התפילה ביום פקודתו יום א' י"ב אלול על ציונו הק' במשך כל היום תפילה מנוגן ואמירת שבעה כורתים ברית בשעה 10.00 בבוקר

מיועד קל ליד חייך חקן

לזרע של קימא רוטל בת יונה. בריאות איתנה פרנסה טובה ונחת מהילדים. לרפואת מרים בת שמה, גוף ונפש אמן. נתקבל תרומה 458 ₪ בעילום שם - יבורכו בכל הברכות אמן.

הצדיק אבד! - הגה"צ רבי יששכר דוב הגר הרבי מסאווראן זצ"ל!

בשעת דמדומים של ערב שבת סמוך מאוד לשקיעת החמה, נסתלק מעמנו לפני כחודשיים כ"ק הגה"צ רבי יששכר דוב הגר הרבי מסאווראן זצ"ל.

בערל, בערל אתה יגול להיכנס... האדמו"ר היה תלמידם המובהק של מרן גאב"ד זצ"ל, והגה"צ רבי אליעזר יהודה פנקל זצ"ל ראש ישיבת מיר והגה"צ רבי אליעזר פלאינסקי זצ"ל חתנו של הצדיק רבי אריה לוי זצ"ל. מצד הרב מטשעבין זכה האדמו"ר לחיבה ולהערצה מיוחדת. "הרב מטשעבין, ידוע היה כאיטטינס, ובעת שסעד את ארוחותיו לא הורשו תלמידיו להיות נוכחים במחיצתו", מספרים בני ביתו של האדמו"ר. "פעם, נקס האדמו"ר כשהיה בחור צעיר, על דלת הדרו של רבו מטשעבין. משנכח כי הרב סועד כעת, נסוג אחורנית. אבל הרב שהבחין בו קרא לו: בערל, בערל, אתה יכול להיכנס". לתלמידו זה, היה כנראה דין אחר מאשר לאחרים. אבל התלמיד לא רצה להפריע והמתין בחדר ההמתנה. "ביתנים נטל ונטל את אחד הספרים שהיה מונח בחדרו, שאותו חיבר אחד מגדולי גליציה, העוסק במסכת זבחים ועיניו בו. לפתע חש האדמו"ר כי משהו ישנן על כתפיו. הוא הסב את ראשו ונוכח כי רבו, ולא אחר, מציע בו. 'במה אתה מעיין?' התעניין הרב מטשעבין. האדמו"ר הראה לו את הספר ואמר: 'ראיתי כי המחבר מביא כאן מחלוקת בין רש"י לתוספות. אבל דומני כי החלף את היצירות וכי מה שהוא מייחס בטעות לרש"י, זה בעצם דברי התוספות'. הרב מטשעבין הביט בספר קצרות ואחר הגיב בהתפעלות נוכח ידיעותו הרחבות של התלמיד הצעיר בענייני קדשים: "אתה צודק!"

כסות תהה התקדו שוב ושוב והרבי והבבא סאלי שקעו בלימודם וזה לקרבה מיוחדת מאת מרן הרה"ק האדמו"ר ה'בבא סאלי' זצ"ל בעת שהתגורר בשכונת 'בקעה' הירושלמית בטרם שב למרוקו. היה זה כאשר אחד משכניו של הבבא סאלי, שהכיר את הנער הצעיר בן ה-16, הגיע לו להגיע לאחת מתפילות השחרית במחיצת ה'בבא סאלי'. לאחר התפילה פתח הצדיק בשיחה לימודית עם תלמיד הישיבה והפליג בה עד צהרי היום. "ה'בבא סאלי' כה התפעל מהיחף לימודיו, ולא יכול היה להיכנס ואתו מעל פניו מהר מידי, קשה הייתה עליו הפרידה". מספרים מקורביו.

"הבבא סאלי הורה לרבנית ע"ה להגיש להם כסות תה. אבל התה התקרר מכיוון שהשניים היו מצויים בעיצומו של שיח תורני לוהט. הרבנית הוועקה להגיש כוסות תה מהבילים תחת אלו שהצטננו, אבל גם אלו נותרו ללא שימוש, כיון חזר הדבר ונשנה עד לצתריים". לאחר כמה ימים דרש הבבא סאלי בשלומו של הנער, אצל השכן שהביא אותו לבית מדרשו: "היכן נמצא אותו בחור? מדוע איננו ממשך להגיע?" מאוחר יותר, כאשר עבר הבבא סאלי לנתיבות, המשך האדמו"ר להגיע למעונו וזכה מצדו לקרבה יתרה.

האדמו"ר זבבא סאלי - תרי ועין זלח מתפרשין בתקופה שבה שימש דיין בעיר אשדוד וזה להתקרב אל הרה"ק האדמו"ר רבי מאיר אביחצירא זצ"ל, שהוא כאביו, פתח לפני האדמו"ר את צפונות ליבו וגילה לו דברים אישיים, שאותם לא חשף בפני איש. פעם סיפר רבי מאיר לאדמו"ר כי הסיבה ששיגר את בנו הרה"ק רבי אלעזר אביחצירא זצ"ל לבאר שבע, הייתה משום שהוא הקפיד על גבאי בית כנסת באשדוד בגין מעשה מסוים שהלך עשה, ובאותו שבוע הוכש הגבאי על ידי נחש ונפטר. "אמרתי לכן של, רבי אלעזר", שח רבי מאיר באוזני האדמו"ר, "הסיבה שאני חולה וכך סבלו ממחלות שונות גם אבותיי ואבות אבותיי, הייתה בשל הקפידה שהטילו באנשים הנתונים למוות או הנמצאים בסביבתו ולא הבלגנו. לכן שלחתי אותו לבאר שבע, שיקים לעצמו בית כנסת כראות עיניו ולא יאלץ להקפיד על גבאים של בתי כנסת אחרים". הקשר בין רבי מאיר לאדמו"ר היה הדוק במיוחד. אם חלפו שבועים שבהם לא הגיע האדמו"ר לבקר את רבי מאיר, כבר שיגר האחרון את הגבאי שלו שיתקשר למעונו של האדמו"ר ויברר מדוע לא הגיע לפקוד את ביתו.

אתם רואים את היהודי הזה? תבקשו ממנו כי יתפלל עבורי ויוושע! "באחד הימים שבהם הגיע האדמו"ר למעונו של רבי מאיר, מספרים בני הבית, 'הגיעה בקובת ירושלים מבורגים לבית רבי מאיר כדי לבקש ממנו להעתיק תפילה עבור איל הון חרדי מאנגליה, שמספדו נהנו. אותו איש עסקים הסתבך בעניין כלשהו וצפוי היה לעמוד למשפט מורכב למחרת היום. בין אנשי הקבוצה היה גם אחד שבשעתו היה רבו של האדמו"ר בחיידר. רבי מאיר שמע את הבקשה ואמר להם: 'אתם רואים את היהודי הזה? תבקשו ממנו כי מחר בבוקר יתפלל על אותו גביר ואז ייוושע. הפנייה לא הייתה לרוחם של הפונים. וכי לשם כך הטריוויו עצמם להגיע מירושלים? הם לא חשבו שרבי מאיר 'יגלגל את הכדור' לפתחו של האדמו"ר, מה עוד שהוא צעיר בכמה וכמה שנים לעומת חברי הקבוצה. אבל רבי מאיר לא הניח להם להתחבט יתר על המידה, והוא שב ועודד אותם לצייט לפקודתו". למחרת בבוקר לצלל הטלפון במעונו של האדמו"ר. על הקו היה הגבאי של רבי מאיר: "האדמו"ר רבי מאיר ביקש ממני להזכירכם להתפלל לשלומם ולהצלחתו של אותו עשיר שכן מצבו תלוי כעת על כתפכם וזוהי אחריותכם...". התפילות הועילו כמובן, ובסיעתא דשמיא נושע האיש בדרך פלאית ונחלץ מצרותיו. יידי גדול היה האדמו"ר עם מורנו הגה"צ הבלתי נשכח רבי בנימין זאב חשין זצ"ל, והיו אוהבים זה לזה עד מאד, כן היה בקשר עם עוד כמה מהצדיקים הנסתרים אך הגליון צר, כן היה בעל ייסורים וגאון צדיק מופלא, זי"ע"א.

לזרע של קימא רוטל בת יונה. בריאות איתנה פרנסה טובה ונחת מהילדים. לרפואת מרים בת שמה, גוף ונפש אמן. נתקבל תרומה 458 ₪ בעילום שם - יבורכו בכל הברכות אמן.

הארס של הנחש שנכנס בך שרף את הגידול והותיר את הריאות שלך נקיות!

סיפור מופלא של השגחה ה' שארע לאחרונה! – עובדא אותה סיפר הגה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א!
אלא אדרבה, במשהו משמח. בו במקום לקח האיש מונית ונסע לבית הרופא. זה קיבל את פניו בהתרגשות רבה והציג לפניו צילום פנימי. האיש, שאין לו יד ורגל ברפואה, לא הבין בכלל כיצד מסתכלים בצילום רנטגן, ולכן היה לו הרופא לעזר והראה לו גוש שחור בצילום. "הגוש הזה שאצתה רואה כאן, הסביב לו הרופא, זהו בעצם גידול ארסי שפעל בריאות שלך, והיית בסכנת חיים מוחשית עד כי מבחינה רפואית לא היו נותנים לך חודש ימים. אך למרבה הנס הארס של הנחש שנכנס בך שרף את הגידול והותיר את הריאות שלך נקיות, וכך הייתה לך נפשך לשלל". הגה"צ הוסיף וסיפר: "הרופא הזה לא היה דתי, אבל כשראה את תוצאות הצילום, הוא היה כל כך נסער והישר שאמנם איננו אדם דתי, אבל בגלל סיפור ההשגחה שראה, מקבל הוא על עצמו להקפיד ממתה על מצווה אחת". "לא כולם זוכים לראות את הדברים", הטעים הגה"צ רבי אלימלך לשומעי לקחו. לא כולם זוכים לראות אך המכות' שהם מקבלים נועדו בעצם לטובתם, אבל הסיפור הזה יכול ללמד ולהראות דרך, כיצד הקב"ה משגיח על כל ברואיו, ומזמין להם ישועה גם כשהם לא יודעים מכך.

שבת! שבת! – תמערת השבת ופחד ה' של הגה"צ

הבלתי נשכח רבי שלום הכהן שברדון זצ"ל!
ילד קטן הייתי, בן 10, מספר תלמיד חכם: באתי לתפילת שבת בבית הכנסת הגדול "שורון". בסוף התפילה נגלה לעיני מראה מורד: "שאבעס, שאבעס", הדהדה לפתע הקריאה בחלל האולם הגדול. הנוכחים החליפו מבטים, לא הבינו מה קרה. זה קרה בפתאומיות. ר' שלום [הגה"צ רבי שלום הכהן שברדון זצ"ל - אז לא ידעתי מי הוא] כנתנת פסים, שטיימל ישן, זקן נכנס לבית הכנסת. הוא פסע בזריזות עד מדרגות "און הקודש". לאחר שעלה בדרם המדרגות, ניצב עם הפנים לכיוון הקהל, והתחיל למחות! שאבעס! באים אנשים עם מכוניות בשבת. הם יושבים כאן ומתפללים. בסיום התפילה הם נכנסים לרכב... רחמנא ליצלן". שאבעס, שאבעס. שבת!

יראת ה' יוקדת המגיד הבלתי נשכח הגה"צ רבי שלום הכהן שברדון זצ"ל

דהדד קול המחאה. באותה שעה ישבו בבית הכנסת הגדול 'מכובדים קבועים של ביהכ"ס' 'שורון' אשר בירושלים. הכל נבהל מהתעוזה: נכנס לכאן זר בלי לבקש רשות, עומד וצועק, מוחה על חילול שבת, חוצפה גדולה... הציבור נע באי נוחות. במקום התפתחה מהומה. כמה יהודים החלו בצעקה בעד, וצעקות נגד. היו מתפללים שהחליטו לעשות מעשה. הם התקדמו לעבור בכדי להורידו בכח הזרוע... אך ר' שלום בשלו. ומשניסו להורידו בכח. היה מי שמנע מהם לעשות זאת הוא הסיט אותם הצידה. ותבע במפגיע, שיתנו לו שלום לסיים את דבריו. הרב שברדון סיים. ירד ושב לביתו. המעמד עורר בי רושם רב: מחאה ספונטאנית ללא שום תערובת של כוונה צדדית כל שהיא, ומתוך סיכון אישי גבוה. אף אחד לא ביקש ממנו "לדאוג" לכל העולם. הוא יכל היה להמשיך בסעודת שבת עם משפחתו ולא להסתכן, כבוד שמים להט בו והביא אותו לתוך לוע הארי באותם ימים - זכר של קנאות-אמת שהיא ליוותה אותו בדרך חיי (הילד דאז - כיום הינו ת"ח ומרביץ תורה מורחם).

האם שברכת הנחת ידך על האש...
"סליחה, כבוד הרב" שאלה אשה את ר' שלום: "הרב הסכים לברך אותי, ואני יודעת שהמברך מניח ידו על ראש המתברך. למה לא הניח הצדיק את ידו על ראשי?". חיתה זו אשה רחוקה משמירת תורה ומצוות. חיך ר' שלום והשיב לה על אתר: "האם אי פעם ברכת על הנרות בערב שבת?". שאל. "כן, בערב כיפור הדלקתי וברכתי". השיבה האשה. "האם בשעה שברכת הנחת את ידך על האש?... בודאי שלא! אף כל נגיעה בדבר שהתורה אסרה, אש הוא! תשובה שנונה, אבל יש כאן עומק נוסף, רחב וברור יותר. איסור ועבירה - הם אש! אין מניחים ידים על אש! התשובה אינה פרי מוחו בלבד, אלא פרי ליבו הנוצר בידי שמים של ר' שלום. מיד ברגע שנשאל, למה לא יניח את ידו. ראה לפניו אש אוכלת.

יש לזכור תמיד לקחת עמך את המזוודה על תכולתה...
היה זה במסעו הנדיד של מרן הגה"צ רבי יהודה צדקה זצ"ל לאנגליה לצורך גיוס כספים להקמת בנין הישיבה הק'. בודתו מן המטוס, פנה ישר אל תחנת הרכבת ועלה לאחד הקרונות, ישב ופתח גמרא שהזיק באמתתה והחל ללמוד מבלי לדעת כלל או לשאול היכן יהיה עליו לרדת כדי להגיע למחוז חפצו. הרכבת התחילה לנסוע וגמעה מרחקים, הקרונות חלפו במהירות על פני תחנות שונות, והרב שקוע בגרסה. לפתע, כשעצרה הרכבת בתחנה מסוימת, עלה תפאום בלבו לשאול את הנוסעים סביבו, מי מהם יודע היכן מקום פלוגי? ענו לו: "בדיוק כאן עליו לרדת, ומיד. כי בעוד רגע תמשיך בדרך!" מיהר הרב כהרף עין ואחז במזוודה שהכילה את חפציו האישיים: טלית ותפילין, ספרים, וכיו"ב - מיהר לפתח וקפץ בזריזות כשדלתות הרכבת היוצאות נסגרות מאחוריו. "מאותו מאורע", סיפר לימים, "למדתי שני דברים: (א) צריך ללמוד בלא שום דאגה, כי אז הקב"ה רואה לך שלא תאחר ולא תחמיץ (ב) יש לזכור תמיד לקחת עמך את המזוודה על תכולתה, גם כשתעלה לשמים אחרי מאה ועשרים

תורתך חשובה בשמים...
ארע פעם שאחד התלמידים ניגש אל מרן הגה"צ צדקה זצ"ל לפני השיעור בבקשה להשתחרר היום מסדרי הישיבה, כדי שיוכל להצטרף אל בני משפחתו, אשר יצאו ביום זה לנופש בחיק הטבע. אמר לו רבנו: "שמע! בקולי, בני, חבל על כל רגע שתבטל מן הלימודים, תורתך חשובה בשמים..." ונענה התלמיד וקיבל את דבריו, נשאר בישיבה ונכנס אל השיעור, כשהוא שוכח לחלוטין מבני המשפחה שיצאו לנופש היום. והיה במהלך השיעור, כאשר היגשו לרבנו כוס תה, כראיל בכל יום, עמד והגיש את הכוס לאותו תלמיד באמרו: "לך מגיע היום כל הכיבוד... יצאו לנופש... אשרי חלקך!"

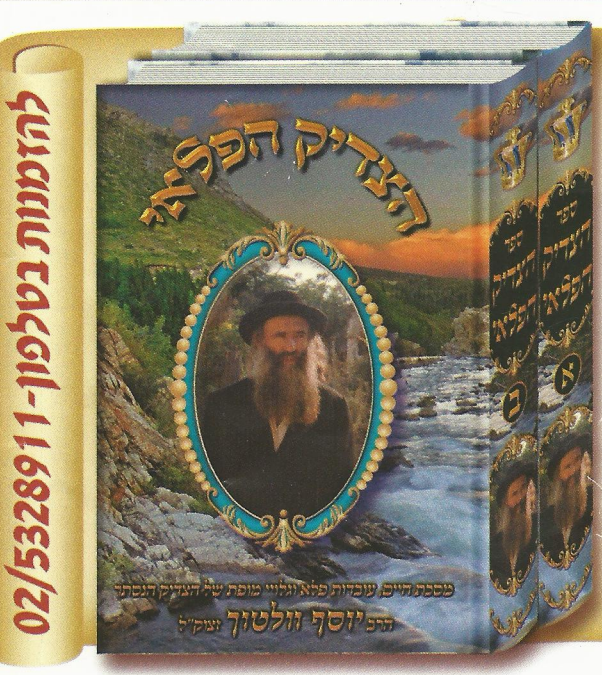
הגה"צ צדקה זצ"ל

אתה הוא שנשאתר לשקוד על התורה, בזמן שכל קרוביך יצאו לנופש... אשרי חלקך!"
תארו לעצמכם מה היה קורא אלמלי הייתי בעצמי בתוך החליפה בעיצומם של ימי המפגזות בירושלים יש בן הגה"צ צדקה זצ"ל ועסק בתורה בבית הכנסת "שמש צדקה" שברח' חגי. הוא הותיר את חליפתו בכניסה לביהכ"ס, ולפתע התפוצץ מגז על חליפתו ויצר בה חור. אמר אז הרב דרך צחות: "את חליפתי... זאת כפרתי... תארו לעצמכם מה היה קורא אלמלי הייתי בעצמי בתוך החליפה..."

ספר חשוב וחוץ בזרוינו!
'על איילת השחר'
בספר טיגור אדיר ופלא הנחת כבוד כבוד משה משה הרש"ה הרש"ה...
הספר נמסר לידינו...
08-9765927

בשורה טובה תדשן עצם
יצא לאור בס"ד ספר מיוחד במינו
"עונג שבת" בו מובא הלכות
אקטואליות העוסקות בשמירת
השבת, בלשון קלה השווה לכל נפש.
בהסכמת גדולי הדור שליט"א
להזמנות אצל המחבר 077 4360670

ישמה לב מבקשיה
נשאר כמות מצומצמת ביותר של הספרים הנפלאים שיצאו בחודשים האחרונים "הצדיק הפלא" ב' כרכים. בס מובא עובדות פלא ומסכת חיים של הצדיק הנסתר הבלתי נשכח רבי יוסף וולטוך זצ"ל.
(הספרים הינם על נייר כרומו צבעוני ומשובח עם תמונות נדירות)
הזריז נשכר. וכל הקודם זוכה!
ניתן להשיג בירושלים ולכל הארץ טל': 02-5328911
בני ברק ואזור המרכז: 05276 53662
אלעד פתח תקוה והאזור: 0545 805741 ביתר: 05731 57539
נתניה: 05484 45684 טבריה: 05271 35958 05041 48913
צפת: 04 6922739 חדרה: 05484 63006
בית שמש: 05731 50269 רכסים: 05276 24661 רעננה: 05066 56502
קרית ספר: 05484 34448 נתיבות: 05041 07900 אופקים: 05484 75308
תל ציון: 05271 46553 חולון: 05041 76239 עמולה: 05092 70211

גליון זה יו"ל במסירות כתובת הגליון לסיוע: ת.ד. 57194 ירושלים
לרפואת סעודה מזל בת עיישה. לרפואת איילת בת רינה. לרפואת בקלה מרים בת חנה.